

Sygn. akt V.2 Ka 608/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 stycznia 2018 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

Wydział V Karny Sekcja Odwoławcza

w składzie:

Przewodniczący: SSO Sławomir Klekocki

Protokolant: Justyna Napiórkowska

w obecności Roberta Wieczorka Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Rybniku

po rozpoznaniu w dniu 8 stycznia 2018 r.

sprawy:

P. F. /F./

s. J. i A.

ur. (...) w Z.

oskarżonego o przestępstwo z art. 178 a § 1 i 4 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Rybniku

z dnia 30 sierpnia 2017r. sygn. akt III K 79/17

I.zmienia zaskarżony wyrok w punkcie 1 w ten sposób, że na podstawie art. 178a

§ 4 kk wymierza oskarżonemu karę 6 (sześć) miesięcy pozbawienia wolności;

II.w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III.zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów za postępowanie odwoławcze obciążając nimi Skarb Państwa.

SSO Sławomir Klekocki

Sygn. akt. V.2 Ka 608/17

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 30 sierpnia 2017 r. Sąd Rejonowy w Rybniku uznał P. F. za winnego tego, że w dniu 28 sierpnia 2016r. w R. prowadził pojazd mechaniczny marki M. o nr rej. (...) H w ruchu lądowym znajdując się w stanie nietrzeźwości z wynikiem 0,39 i 0,38 mg/l w wydychanym powietrzu, będąc uprzednio karanym wyrokiem Sądu Rejonowego w Rybniku z dnia 30 sierpnia 2012r. sygn.akt III K 556/12 za prowadzenie pojazdów mechanicznych w stanie nietrzeźwości, przy czym czynu tego dopuścił się działając w warunkach powrotu do przestępstwa, albowiem

był już uprzednio karany za przestępstwo podobne orzeczone przez Sąd Rejonowy w Rybniku w sprawie o sygn. III K 556/12 z dnia 30 sierpnia 2012r. za przestępstwo z art. 178a § 1 kk na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od 18 stycznia 2014r. do 18 września 2014r., tj. popełnienia czynu wyczerpującego znamiona ustawowe występkę z art. 178a § 1 i 4 kk w zw. z art. 64 § 1 kk i za to na mocy art. 178a § 4 kk w zw. z art. 37 a kk wymierzył mu karę grzywny w wysokości 200 stawek dziennych, określając wysokość jednej stawki na kwotę 50zł.

Na mocy art. 42 § 3 kk orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci dożywotniego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych.

Na mocy art. 43a § 2 kk orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci świadczenia pieniężnego w kwocie 10.000,00zł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej .

Na podstawie art. 627 kpk i art. 3 ustawy z dnia 23.06.1973r. o opłatach w sprawach karnych zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe obejmujące opłatę w wysokości 1000zł oraz wydatki postępowania w wysokości 70zł.

Apelację od tego wyroku w części dotyczącej orzeczenia o karze na niekorzyść oskarżonego P. F. wniósł prokurator zarzucając rażąco niewspółmierność kary wymierzonej oskarżonemu w postaci samoistnej grzywny wymierzonej oskarżonemu, który popełnił przestępstwo cechujące znaczny stopień społecznej szkodliwości przy jednoczesnym stwierdzeniu, iż dopuścił się przestępstwa kwalifikowanego w warunkach powrotu do przestępstwa, co czyni, iż wymierzona kara jest rażąco łagodna i nie czyni zadość wszystkim dyrektywom kary, a w szczególności nie sposób jest uznać, iż wobec oskarżonego istnieje pozytywna prognoza, która prowadzi do uznania, iż będzie przestrzegał porządku prawnego i nie popełni w przyszłości przestępstwa.

W oparciu o w/w zarzut prokurator wnosił o zmianę zaskarżonego wyroku i orzeczenie kary bezwzględnej pozbawienia wolności.

Sąd Okręgowy zważył co następuje :

apelacja prokuratora zasługuje na uwzględnienie. Na wstępie zauważyć należy, że w sytuacji gdy skarżący nie kwestionuje ustaleń faktycznych poczynionych przez sąd I instancji jak i prawno-materialnej oceny zachowania oskarżonego odnoszącej się do kwalifikacji czynu, sąd odwoławczy zwolniony jest od szczegółowych w tym zakresie rozważań. Sąd Okręgowy podziela argumenty zawarte w apelacji prokuratora kwestionujące orzeczenie w przedmiocie kary grzywny w ilości 200 stawek dziennych po 50 zł każda przy zastosowaniu art. 37 a kk. Ma rację skarżący wykazując, że wymierzona oskarżonemu kara jest nieadekwatna do stopnia społecznej szkodliwości czynu, stopnia winy oraz nie spełnia wymogów prewencji szczególnej i ogólnej. By zatem możliwe było zastosowanie art. 37 a kk sąd musi nabrać przekonanie, że sprawca nie powróci do przestępstwa i cele kary zostaną osiągnięte. Tego rodzaju przekonanie bazować zaś musi na ocenie postawy sprawcy, jego właściwości i warunków osobistych, dotychczasowego sposobu życia oraz zachowania się po popełnieniu przestępstwa. W realiach niniejszej sprawy oskarżony P. F. jak wynika z karty karnej k- 64, 65 akt, jest osobą wielokrotnie karaną. Trzykrotnie, oskarżonemu sąd dawał szansę mobilizując go do przestrzegania porządku prawnego i umożliwiając mu prowadzenie życia zgodnego z prawem, warunkowo zawieszając wobec niego kary pozbawienia wolności. Jednak oskarżony nie skorzystał z dawanych mu szans, co skutkowało koniecznością zarządzenia wykonania orzeczonych wcześniej wobec niego kar pozbawienia wolności. Trafnie podniósł w swojej apelacji prokurator, że czyn jakiego dopuścił się oskarżony ma formę kwalifikowaną tj. art. 178 a § 4 kk, będąc osobą uprzednio karaną, przestępstwa dopuścił się w czasie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych, a dodatkowo przestępstwa dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa opisanego w art. 64 § 1 kk. Podkreślić należy, że wymierzona kara winna oddziaływać nie tylko na sprawcę przestępstwa, ale również na innych ewentualnych sprawców przestępstw, których wymiar kary winien odstraszać, a drugiej strony kształtować postawy społecznie akceptowane.. Tego rodzaju przekonanie bazować zaś musi na ocenie sprawcy, jego właściwości i warunków osobistych, dotychczasowego sposobu życia oraz zachowania się po popełnieniu przestępstwa. W przypadku oskarżonego orzeczone wobec niego wcześniejsze kary nie wpłynęły na niego wychowawczo i nie zapobiegły ponownemu popełnieniu przez niego przestępstwa oraz zostały

one całkowicie przez niego zlekceważone. Z tych też względów uznając zasadności zarzutów apelacji prokuratora, dzieląc przytoczone na ich poparcie argumentów Sąd Okręgowy zaskarżony wyrok zmienił w punkcie 1 ten sposób, że na podstawie art. 178 a § 4 kk wymierzył oskarżonemu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, zaś w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymał w mocy. O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 624 § 1 kpk obciążając nimi Skarb Państwa.

SSO Sławomir Klekocki